Domov pro seniory a Domov se zvláštním režimem

Moravská Třebová

JITŘENKA

Listopad 2026

Listopad je podle gregoriánského kalendáře jedenáctý měsíc v roce. Má 30 dní. Jeho český název se odvozuje od padání listí, které je pro toto období ve střední Evropě charakteristické. Latinsky se měsíc nazývá *November* od latinského *novem* (tj. devět), neboť do roku 153 př. n. l. byl listopad v římském kalendáři devátým měsícem v roce. Tento název převzala i velká část evropských jazyků. Listopad začíná stejným dnem v týdnu jako únor (s výjimkou přestupného roku) a březen.

V listopadu se příroda definitivně ukládá k zimnímu spánku - zpomaluje své životní funkce, připravuje se na mrazy a nedostatek potravy a na zahradě vrcholí poslední vlna podzimních prací. Stromy definitivně shazují listí, čímž se chrání před odpařováním vody v zimě, kdy jsou kořeny blokovány zmrzlou půdou, míza se stahuje do kořenů. Ježci, plši, syslové a netopýři upadají do pravého zimního spánku (hibernace). Upravují si hnízda v listí, norách nebo dutinách. Poslední stěhovaví ptáci odlétají na jih. Naopak k nám přilétají zimní hosté ze severu. Žáby, čolci a hmyz zalézají hluboko do bahna na dně rybníků, pod kameny nebo do tlejícího dřeva, kde v polospánku přečkají mrazy.

Také na zahradě vrcholí práce před zaslouženým odpočinkem. Je potřeba zrýt poslední volné záhony, pravidelně shrabávat spadané listí, umýt skleník, nebo očistit a zazimovat zahradní náčiní.

Podle meteorologických měření v pražském Klementinu byla od 18. století nejvyšší listopadová teplota zaznamenána 3. listopadu 1970 (19,5 °C) a nejnižší 23. listopadu 1858 (-16,9 °C).

Během listopadu nastávají některé meteorické roje, jako například Andromedidy (vrcholí 9.–14. listopadu), Leonidy či Alfa Monocerotidy. Velmi jasné, a zároveň nejrychleji se pohybující meteory z celého roku jsou Leonidy. Nejvíce jich můžeme spatřit v noci 17. a 18. listopadu, kolem 15 meteorů za hodinu. Leonidy jsou na obloze nepřehlédnutelné, září velice jasným světlem díky velké rychlosti, jakou vnikají do našeho ovzduší.

⁎ Přejeme všem obyvatelům, aby si toto nádherné období užili

s úsměvem a dobré náladě. ⁎

Zdroj: internet

V měsíci listopad slaví NAROZENINY

- 1.11. Opršal Rudolf , Plevková Jiřina
- 3.11. Skalníková Milena
- 4.11. Pokorná Drahomíra
- 14.11. Pelíšková Květoslava
- 15.11. Komorous František , Mitášková Jitka (DZR)
- 17.11. Skřebská Stanislawa
- 18.11. Dobiášová Emilie
- 23.11. Novotná Vlasta
- 25.11. Šimková Jana (DZR)

ŽIVOTNÍ JUBILEA:

- 5.11. Krúpa Petr (70)
- 11.11. Iványk Jan (85)
- 17.11. Sekaninová Božena (90)
- 29.11. Helebrandová Květa (85)

V měsíci listopad slaví SVÁTEK

1.11. KAREL Poul
Štindl

24.11. EMILIE Dobiášová
Pelikánová
Urbášková

** PŘEJEME MNOHO KRÁSNÝCH OKAMŽIKŮ A PEVNÉ ZDRAVÍ **

V MĚSÍCI ŘÍJEN NÁS NAVŽDY OPUSTILI

- *Brennerová Danuše*
- *Dosedělová Helena*
- *Křetínský Jiří*
- *Markusová Marta (DZR)*

DO DOMOVA PRO SENIORY A DOMOVA SE ZVLÁŠTNÍM REŽIMEM V ŘÍJNU NASTOUPILI

» Krmela Čestmír ze Svitav odd. A
» Odehnalová Anna z Hradce n Svitavou odd. A
» Štindl Karel z Jevíčka odd. A

Každý rok přichází listopad jako tichý posel blížící se zimy. Dny se stále zkracují, rána bývají chladná a slunce se ukazuje jen zřídka. Časté jsou naopak mlhy a zatažená obloha s deštivými přeháňkami. Když se rozhlédneme kolem sebe, vidíme stromy téměř bez listí. Barevné podzimní koruny se změnily na holé větve a zem pokrývá vrstva spadaného listí. Krajina působí klidně a tichounce.

V přírodě vrcholí přípravy na nadcházející zimu. Tato příprava se ale neobejde bez lidské pomoci. Ideální krajina, kde by zvěř našla dostatek přirozené obživy a bezpečí po celý rok, vypadá úplně jinak než naše současná realita. V přirozeném prostředí by se střídaly řídké lesy s travnatými nivami kolem potoků a břehy vod by lemovaly husté křoviny. Taková pestrá mozaika by zvířatům poskytovala celoroční hojnost bylin, travin i bezpečných úkrytů. Dnešní intenzivně využívaná krajina je však radikálně proměněná. Na rozdíl od původní divoké přírody zemědělci hospodaří na obrovských monokulturních lánech. Z polí tak zmizela pestrá škála divokých rostlin, které dříve tvořily přirozený a vyvážený jídelníček zvěře. Po sklizni navíc zvířata přicházejí o veškeré přirozené kryty a zůstávají na holých pláních zcela bezbranná. Ačkoli se moderní ekologické zemědělství snaží tyto chyby napravit a vrací do krajiny remízky či biopásy, napáchané škody se napravují jen velmi pomalu. Obnova zničených ekosystémů trvá celá desetiletí. Právě proto je celoroční, a zejména listopadová práce myslivců tak zásadní – bez jejich přikrmování a péče by volně žijící zvěř v uměle pozměněné krajině zimu přežívala jen stěží.

Po říjnové změně času na zimní se stmívá velmi brzy, často již kolem půl páté odpoledne. Nedostatek slunečního svitu přirozeně ovlivňuje lidskou psychiku – uvolňuje se méně energie a lidé cítí větší potřebu spánku a odpočinku. Zatímco jaro a léto nás táhnou ven za aktivitou, listopad obrací lidskou pozornost do soukromí. Život se přesouvá do vyhřátých domovů, nastává čas pro horký čaj, četbu knih, zapalování svíček, tiché rozhovory u rodinného krbu, vzpomínání. Začátek listopadu je neodmyslitelně spojen s hlubokou duchovní atmosférou. Slavnost Všech svatých a Památka zesnulých proměňují hřbitovy v moře rozsvícených svíček. Je to období, kdy se lidé zastavují, vzpomínají na své předky a přemýšlejí o konečnosti života. V tomto tichém období však už začíná tiše blikat pomyslné světélko naděje a radosti. Závěr měsíce totiž s sebou přináší první závan sváteční atmosféry a těšení se na nejkrásnější svátky roku – Vánoce. Poslední neděle v listopadu, která v roce 2026 připadá na 29. listopadu, je současně první adventní nedělí. Rozsvícením první svíčky na adventním věnci se symbolicky uzavírá tiché, nostalgické období podzimu a krajina i lidská srdce se otevírají hřejivému světlu naděje. Listopad tak plní svou nejdůležitější roli: skrze tmu, chlad a zklidnění nás bezpečně dovádí k prahu vánočního času, plného lásky, pohody a splněných přání.

Zdroj: internet

Setkání k chodu domova a ke stravě 26.10.2026

Přítomni: Milan Janoušek- ředitel, Romana Holasová- zástupkyně ředitele, Ilona Bednárová- vedoucí stravování, PVA- Pavla Skoupá, Eva Pavlišová a Dagmar Pospíšilová

Klienti:30

Na začátek si vzal slovo p. ředitel a všechny přítomné přivítal. Rozhovořil se o chystaném navýšení důchodů na začátku příštího roku, jeho výši a výpočtu. Sdělil klientům, že úhrady za služby poskytované v DpS zatím zůstávají na stejné výši a další případné změny budou známy až po novém roce.

Slovo si vzala p. Holasová a klienty také přivítala. Informovala klienty, že se rozšiřuje dietní stravování o bezlaktózovou dietu. Tento typ speciální diety je cenově vyšší. Nový ceník bude zveřejněn a klientům k dispozici na nástěnkách jednotlivých oddělení v následujících dnech.

Poté si slovo vzala p. Bednárová. Klienty také pozdravila. Informovala je o aktuálních cenových relacích potravin, o vyjednaných slevách u některých dodavatelů a možnostech vývoje cen v dohledné době. Sdělila, že 11.11.2026 nepůjde v areálu domova elektřina, ale na Svatomartinské menu to mít vliv nebude, protože se posune na čtvrtek. Ve středu bude vhodná alternativa.

Klientů se dále zeptala, zda by měli zájem o studené večeře i mimo letní období, dle návrhu některých klientů. Tato varianta se bude dále projednávat a zvažovat. Tento krok by měl ovšem dopad na cenu stravného, která by se musela zvýšit. Poté p. Bednárová nastínila štědrovečerní menu a přečetla jídelní lístek na listopad.

Připomínky v sešitcích nebyly.

Nápady na oblíbené pokrmy: …dietní párky, sladké knedlíky……

Na závěr se vedení domova s klienty rozloučilo a popřálo pěkný den a dobrou chuť k obědu.

Zpracovala: Pospíšilová Dagmar

CO SLAVÍME V MĚSÍCI LISTOPAD

11. listopad - **Mezinárodní den válečných veteránů** - Symbolem tohoto dne je květ vlčího máku, jenž vetknutý do klopy vyjadřuje úctu a vzpomínku na bývalé vojáky a bojovníky. Vlčí mák je symbolem válečných veteránů už od konce první světové války. Jeho červené květy v té době pokrývaly hroby padlých na západní frontě. Den veteránů se slaví v tento den jako připomínka data 11.11.1918, kdy byla podpisem příměří ukončena 1. světová válka.

14. listopad - **Světový den diabetu (World Diabetes Day)** - Připomíná se od roku 1991 na základě podnětu Světové zdravotnické organizace (WHO) a Mezinárodní diabetické federace. Právě tento den v roce 1891 se v Kanadě narodil lékař, fyziolog a držitel Nobelovy ceny za fyziologii a medicínu, Frederick Grant Banting. Se svým kolegou izolovali hormon inzulín a použili jej na léčbu cukrovky u tehdy 14letého chlapce. Ten se stal prvním člověkem na světě, který byl léčen na diabetes inzulínem. Dnes jsou poznatky medicíny mnohem dále a víme, že existuje několik typů diabetu. Diabates je označení pro skupinu nemocí, které se vyznačují zejména zvýšenou hladinou krevního cukru.

17. listopad – **Mezinárodní den studenstva**, **Den boje za svobodu a demokracii** - státní svátek

17. listopad - Mezinárodní den předčasně narozených dětí - v České republice slavíme od roku 2010. Je jedním z nejvýznamnějších dnů zaměřených na zvyšování povědomí o problematice předčasného porodu po celém světě. Je příležitostí upozornit na potřeby předčasně narozených dětí a jejich rodin, poděkovat zdravotníkům za jejich péči a připomenout, že každý malý bojovník si zaslouží tu nejlepší možnou podporu a péči. Typické je nasvícení památek purpurovou barvou, šňůra novorozeneckých ponožek a purpurové srdce jako symbol výjimečnosti, bojovnosti a křehkosti.

21. listopad - Světový den televize - ustanoven Valným shromážděním Organizace spojených národů v roce 1996. Cílem bylo uznat rostoucí vliv televize na formování veřejného mínění a její dopad na politické a sociální otázky. Zdroj: internet

Každý rok, když podzimní příroda ztrácí své pestré barvy, stromy shazují listí a dny se rapidně zkracují, přichází období, kdy se lidé napříč generacemi obracejí do svého vnitra a k památce těch, kteří zde byli před námi. Zatímco druhý listopadový den patří vzpomínce na všechny naše zesnulé blízké (lidově Dušičkám), **1. listopad** nese v křesťanské tradici hluboký teologický a duchovní význam jako **Slavnost Všech svatých**. Tento svátek není jen pouhým předvečerem piety, ale oslavou lidské naděje, svatosti a triumfu života nad smrtí.

Historie Slavnosti Všech svatých sahá hluboko do raného křesťanství. V prvních stoletích církve, kdy byli křesťané pronásledováni Římskou říší, dramaticky narůstal počet mučedníků. Bylo jich tolik, že nebylo možné každému z nich vyhradit v kalendáři samostatný pamětní den. Církev proto začala hledat způsob, jak si uctít všechny tyto hrdiny víry společně. Slavnost Všech svatých je tedy svátek, který připomíná všechny svaté, a to nejen ty, kteří jsou oficiálně kanonizováni, ale také ty, „o jejichž svatosti neví kromě Boha nikdo“. Slavnost Všech svatých nám i v dnešní uspěchané a materialistické době nabízí důležitý moment zastavení. Připomíná nám naši vlastní konečnost, ale zároveň nás nevrhá do beznaděje. Ukazuje, že lidský život má vyšší cíl a že stopa, kterou zde zanecháme v podobě dobrých skutků, lásky a lidskosti, nikdy nezmizí. Je to svátek plný světla, které prozařuje podzimní temnotu a spojuje svět živých se světem těch, kteří nás předešli na věčnost.

Na Slavnost Všech svatých plynule navazuje **Památka zesnulých**, lidově nazývaná Dušičky, slavená **2. listopadu**. Zatímco první listopadový den je dnem oslavy těch, kteří již došli cíle, Dušičky se obracejí k našim vlastním kořenům, rodinám a lidem, kteří ještě nedávno kráčeli po našem boku.

Lidé v tomto období masově navštěvují hřbitovy, vzpomínají na své zesnulé blízké a zdobí jejich hroby květinami, věnci a rozsvícenými svíčkami. Večer jsou pak hřbitovy plné světel, která vytvářejí zvláštní tajemnou a důstojnou atmosféru. Tyto tisíce drobných plamínků splývají ve tmě v jedno velké moře, které živé nenaplňuje strachem, ale spíše tichým smířením.

Stejný jako tyto první dny je i celý měsíc listopad. Někdy v nás může probouzet melancholii; působí trochu smutně a pochmurně, když se krajina halí do ranních mlh a studeného deště. Zároveň však do našich domovů přináší tolik potřebný pocit klidu a přirozeného zastavení se v dnešním jinak uspěchaném životě. Je to čas, kdy se aktivity zvenčí přesouvají k rodinnému krbu, k teplému čaji a ke společnému povídání. Přestože listopad nepatří mezi nejoblíbenější měsíce roku, má své nepopiratelné kouzlo. Učí nás přijmout koloběh života, v němž má své nepostradatelné místo jak období růstu a aktivity, tak čas odpočinku, vzpomínání a sbírání sil na nové začátky.

Zdroj: internet

11.listopad Svátek svatého Martina

Naše představa o sv. Martinovi je do značné míry ovlivněná jeho pozdějšími vyobrazeními jakožto středověkého rytíře ve zbroji nebo i v brnění, který koná dobré skutky. Tato romantická idealizace však pochopitelně neodpovídá historické skutečnosti.

Martin se narodil roku 316 (nebo 317) v římské provincii Panonie ve městě zvaném Sabaria na území dnešního Maďarska. Jeho otec, vysloužilý římský voják, naznačil plánovanou budoucnost svého syna již volbou jména. Martin je totiž odvozen od jména římského boha války Marta. Kariéra válečníka však získala povážlivé trhliny poté, co se rodina přestěhovala z Panonie do severoitalské Pavie. Tady se Martin setkal s křesťanstvím a s legendami o poustevnících z Egypta a Sýrie. Oslovily jej natolik, že o mnišství a poustevnickém životě snil od dětství. Otec byl ale proti a nechal jej v patnácti letech vojáky odvést. Traduje se dokonce, že přísahu skládal spoutaný řetězy. Přesto Martin plnil vojenské povinnosti natolik oddaně, spolehlivě a odvážně, že byl povýšen na důstojníka a přeložen k císařským gardistům. I jako římský voják žil skromně, pokorně a bohulibě. Že rozhodně nebyl obyčejný gardista, využívající své nadřazené postavení a moc, dokládá nejen jeho údajně až bratrský vztah ke svému otrokovi, ale především legendární symbolický čin a důkaz křesťanského milosrdenství. Při návratu z vojenského tábora v roce 335 potkal za mrazivého večera u městské brány v Amiensu spoře oděného žebráka, který jej požádal o almužnu. Martin však u sebe neměl nic, o co by se jednoduše mohl podělit, ani peníze, ani jídlo. Proto vzal svůj velký důstojnický plášť a rozetnul ho mečem napůl. Polovinu pak hodil prokřehlému nuzákovi, aby se aspoň trochu zahřál. Podle legendy se Martinovi příští noc zjevil Ježíš Kristus oděný v darované polovině pláště. Vojenskou službu za službu Bohu Martin vyměnil až roku 356. Na cestu mnišskou a později kněžskou a biskupskou se vydal v Poitiers. Působil tu vlivný biskup Hilarius, který byl jeho učitelem a velkým vzorem. Ve městě na řece Clain však zůstal Martin jen krátce, a protože toužil po misích a po skromném životě poustevníka, vrátil se do Panonie. Obrátil ke křesťanství svoji matku a zažil první střety v boji s ariány. Když byl vyhnán, vrátil se do Itálie, kolem roku 358 se usadil v blízkosti Milána a žil jako mnich. Byl však vypuzen i z Milána a po krátkém pobytu na ostrově Gallinaria v Ligurii se usadil v poustevně Ligugé nedaleko Poitiers. V té době již Martin podle legendy vykonal několik zázraků – včetně znovuoživení dvou lidí – a přestože tím pravděpodobně nebyl nadšený, jeho obliba a známost díky těmto skutkům rostla. Proto když v Tours zemřel biskup, lidé si na skromného Martina vzpomněli a pozvali jej do města pod smyšlenou záminkou, aby přišel uzdravit nemocného. Místo nemocného však Martin našel diecézi, která potřebovala jeho péči, a tak byl roku 371 vysvěcen na biskupa. K této události se pojí legenda, díky níž ke svatomartinskému menu neodmyslitelně patří dozlatova upečená husa. Martinovi se prý totiž na biskupský stolec usednout příliš nechtělo a ukryl se mezi husami. Ty ale kejháním

jeho skrýš prozradily, což byl důvod, aby skončily na pekáči. Podle jiného vysvětlení husy svým kejháním rušily Martinovo kázání, a tak si svůj trest odpykávají na svatomartinské tabuli. Ať tak či tak, Martin ani jako biskup neslevil ze své skromnosti až askeze. Dokonce místo biskupského paláce pobýval s několika mnichy před branami města v nuzných chatrčích. Z této poustevny pak vznikl významný klášter Marmoutier, který se stal střediskem asketického a kulturního života Západu. Sláva svatého Martina přestála všechna staletí a každoročně se k nám vrací i se zvyklostmi, které k svátku svatého Martina neodmyslitelně patří.

Ve Svitavách se již tradičně koná na svátek sv. Martina 11.listopadu Svatomartinský lampionový průvod, který organizuje Středisko volného času Svitavy. Začíná na horním konci svitavského náměstí v 17:00hodin, kde účastníci čekají na příjezd svatého Martina na bílém koni a poslech krátkého příběhu jeho legendy. Společně se světlonoši a svatým Martinem se poté zástup dětí s rodiči s lampiony vydá do parku Jana Palacha, kde pokračuje podvečerní program.

Světlonoši rozdávají svatomartinské rohlíčky (koláčky), pro děti je připravena tajemná truhla s ukrytým pokladem a pro všechny stánky s občerstvením. Všude vládne poklidná, slavnostní atmosféra.

Zdroj: internet

Atmosféra provázející nás celým listopadem vrcholí 29.11.2026 - poslední listopadovou neděli, na kterou v letošním roce připadá **první neděle adventní**.

Advent je období čtyř nedělí před Vánocemi. Tyto neděle se nazývají železná, bronzová, stříbrná a zlatá.

Název pochází z latinského slova *adventus*, což znamená „příchod“. Původně označoval příchod Mesiáše, dnes ale symbolizuje také začátek vánočního období a návrat k tradicím, které spojují rodiny i přátele.
Pro křesťany představuje advent duchovní ztišení a zamyšlení. Pro ostatní je to čas světýlek, pečení, zdobení a přípravy domova na nejkrásnější svátky roku. Ať už se na advent díváme jakkoli, jeho hlavním poselstvím je naděje, víra, radost a pokoj.

Nejznámějším symbolem adventu je adventní věnec. Kruhový tvar znamená věčnost a zelená barva naději. Každou adventní neděli se zapaluje další svíčka, dokud všechny čtyři nehoří.

O čtyřech svících na adventním věnci se traduje pověst charakterizující celý advent:

Hořely čtyři svíčky na adventním věnci. Tak tiše, že bylo slyšet, jak svíčky začaly hovořit. První svíčka vzdychla a řekla: „Jmenuji se POKOJ. Moje světlo sice svítí, ale lidé žádný mír nedodržují.“ Její světélko bylo čím dál menší, až docela zhaslo.

Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíčka řekla: „Jmenuji se VÍRA. Jsem ale zbytečná, lidstvo nechce nic o Bohu vědět. Nemá tedy cenu, abych svítila.“ Průvan zavál místností a druhá svíčka zhasla.

Tiše a smutně se ke slovu přihlásila třetí svíčka: „Jmenuji se LÁSKA. Už nemám sílu, abych hořela. Lidé mě odstavili na stranu. Vidí jen sami sebe a nikoho dalšího, koho by mohli mít rádi.“ A s posledním záchvěvem zhaslo i toto světlo.

Vtom vešlo do místnosti dítě. Podívalo se na svíčky a řeklo: „Vy musíte přece svítit, a ne být zhaslé!“ A skoro začalo plakat.
Konečně se ke slovu přihlásila i čtvrtá svíčka: „Neboj se! Dokud já svítím, můžeme i ostatní svíčky znovu zapálit. Jmenuji se NADĚJE.“ Dítě vzalo svíci a zapálilo od ní všechny ostatní.

Pověst nám připomíná, že bez ohledu na to, jak temné nebo těžké se období v životě zdá, naděje umírá poslední a má moc vrátit do našich životů klid, víru i lásku. Proto se na adventním věnci zapalují svíčky postupně, aby světla a naděje v nejtemnějším období roku neustále přibývalo.

Advent je obdobím, které připomíná, že Vánoce nejsou jen o dárcích, ale hlavně o klidu, blízkosti, pokoji v srdci, o naději.

Zdroj: internet

PRANOSTIKY LISTOPAD

Teplý říjen – studený listopad.
V listopadu hřmí – sedlák vesnou sní.
Listopadové hřmění pšenici ve zlato mění.
Když ještě v listopadu hřmívá, úrodný rok nato bývá.
Když krtek v listopadu ryje, budou na Vánoce létat komáři.
Stromy-li v listopadu kvetou, sahá zima až k létu.
Padá-li listí v listopadu, jistě brzy přijde led, ale dlouho nepobude.
Když dlouho listí nepadá, tuhá zima se přikrádá.
Studený listopad – zelený leden.
Listopadové sněžení neškodí vůbec osení.
Jestliže sníh listopadový dlouho zůstane, více než hnůj polím prospěje.
Když napadá sníh na zelené listí, bude tuhá zima.
V listopadu příliš mnoho sněhu a vody, to známka příští neúrody.
Jaké povětří jest v listopadu, takové má býti měsíce března roku budoucího.
Jaký listopad, takový březen.

1.11. Den Všech svatých je poslední, který léto zahání. Nepřijde-li sníh na Vše svaté v noci, přijde o svatém Martině se vší mocí. Je-li o Všech svatých léto, bývá o Martině zima; je-li zima o Všech svatých, bývá o Martině léto.
8. 11. Na Bohumíra příroda k spánku se ubírá.
9. 11. Svatý Teodor zasněží témě hor.
11. 11. Martin a Kateřina na blátě, vánoce na ledě. Jsou-li na Martina mračna, zima je levná, jestli je noc jasná, zima je mastná.
25. 11. Kateřina na ledě, vánoce na blátě. Sníh na svatou Kateřinu věští vysoké obilí.
Chodí-li svatá Kateřina po ledě, chodí svatý Štěpán po blátě. Na svatou Kateřinu schováme se pod peřinu.
30. 11. Na svatého Ondřeje hoď dřívko na vodu: přeplyne-li, bude mokrý rok zůstane-li na povrchu tiše, bude suchý rok. Svatý Ondřej tichý, nebude len lichý. Ondřej mosty staví, Jiří je odplaví.

Zdroj: internet

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY ODDĚLENÍ A

Největší akcí měsíce října byla oslava MEZINÁRODNÍHO DNE SENIORŮ

Oslavy probíhaly dva dny.
1.října nám přišly zazpívat děti ze ZŠ Palackého

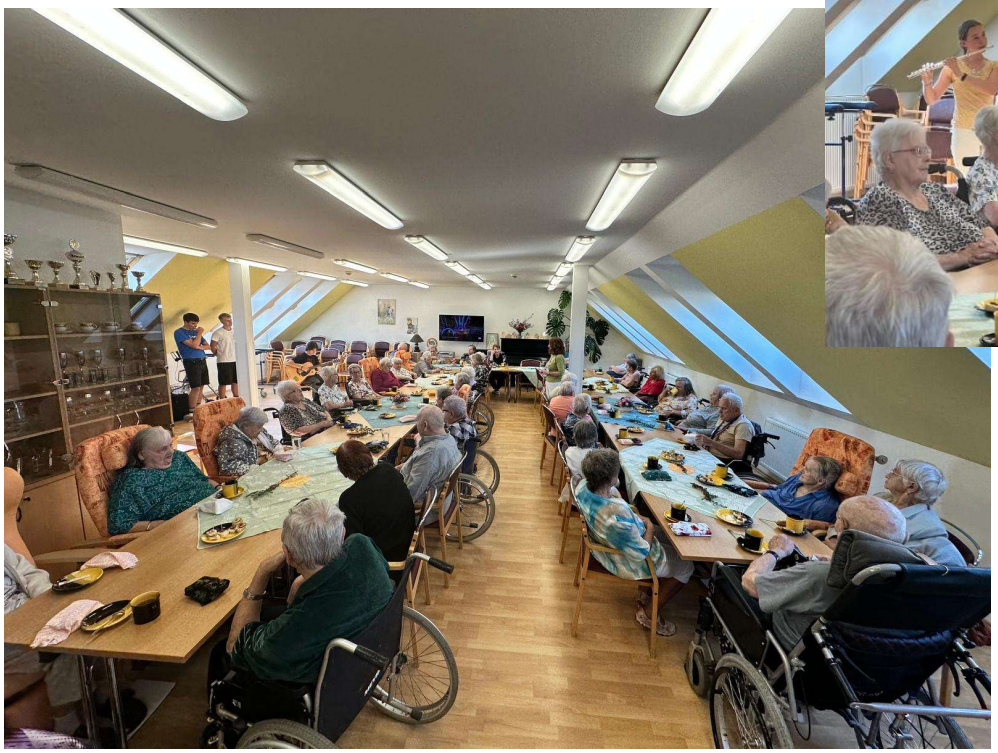
Příprava na odpolední oslavu

V pondělí 5.října nám přišly zahrát a zazpívat

studenti místního Gymnázia

Připravovali jsme jablka na kompot na odpolední svačinu

Ve společenské místnosti proběhlo Zpívání a hraní na netradiční hudební nástroje - MUZIKOTERAPIE

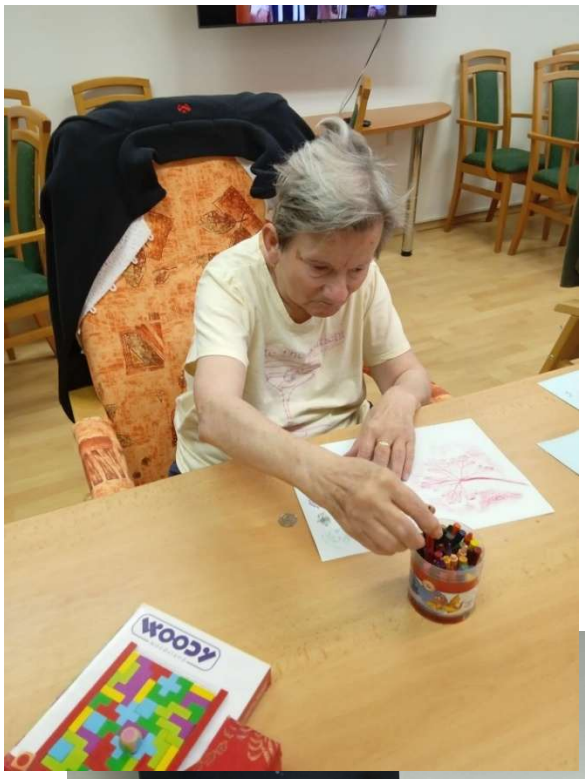

Jedno odpoledne jsme měli tvořivé

Jiné bylo zábavné – hry, písničky, malování

Jeden říjnový den jsme věnovali prohlídce neoznačeného prádla.

Opět připomínáme našim seniorům, aby veškeré osobní prádlo bylo řádně označeno jejich osobním číslem.

Hezké dny vám všem přejí Pavla a Evča, PVA odd.A

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY ODDĚLENÍ D

Měsíc říjen byl pro nás plný aktivit. Ještě několik dní se s odcházejícím babím létem dalo posedět ve venkovních prostorách domova. Poté už přišel opravdový podzim spojený s chladný sychravým počasím.

Jako každý měsíc jsme cvičili, hráli Bingo, skládali ubrousky. Navštívili nás žáci základní školy s překrásným programem. Zúčastnili jsme se i skupinové muzikoterapie. Tvořili jsme, upekli jsme si buchtu na naši oblíbenou „Dušičkovou kavárničku“. Na ní jsme poseděli u kávičky nebo čaje a zavzpomínali na naše blízké a zazpívali si oblíbené písně našeho mládí.

Začali jsme i s nacvičováním vánočních koled, abychom na nadcházející advent byli připraveni. Měsíc uběhl rychle a my už se pomalu těšíme na zimu a adventní čas.

1.října jsme se na oddělení A zúčastnili vystoupení dětí ze ZŠ Palackého k Mezinárodnímu dni seniorů.

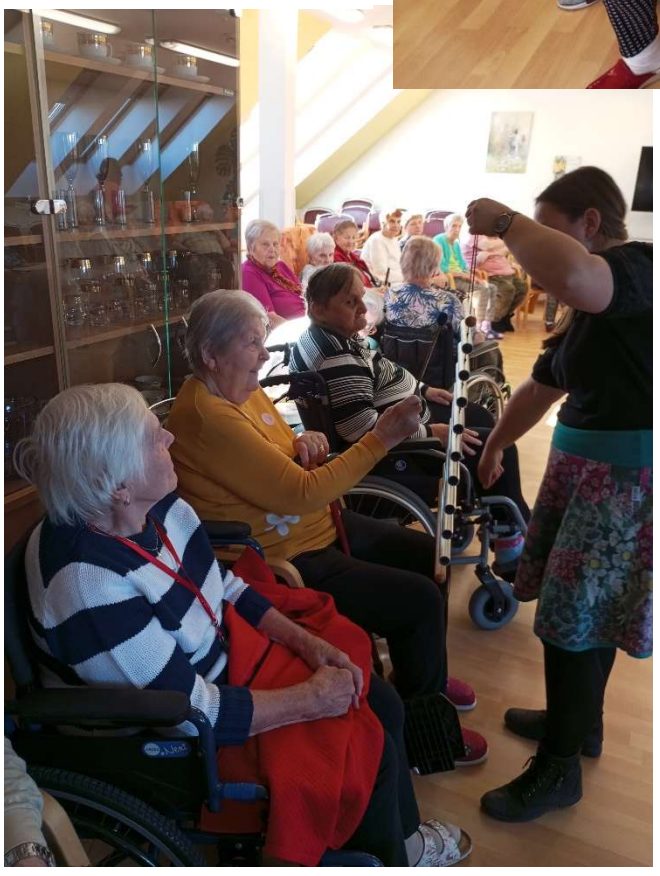
V pondělí 5.října, kdy nám k svátku seniorů přišla zahrát a zazpívat děvčata Šárka a Tonička Pohorské. Společně s kytarovým a akordeonovým doprovodem. Zazpívali jsme si lidové písně a užívali si podzimního sluníčka.

Uprostřed klidného podzimního odpoledne se sešli dva klienti a rozhodli se procvičit si nad černobílým polem mozkové závity. Nad vážnou hrou se dokázali i zasmát a společné odpoledne tak uběhlo jako voda.

Příjemné podzimní dny přeje Dáša, PVA odd.D

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY ZA MĚSÍC ŘÍJEN – ODD. DZR

V rámci pravidelných aktivizačních činností jsme se v měsíci říjnu zaměřovali na podporu kognitivních funkcí, především procvičování paměti, pozornosti a zapamatování.

Dále jsme podporovali soběstačnost klientů a rozvíjeli jemnou motoriku. Jednotlivé aktivity byli přizpůsobeny jejich individuálním potřebám, schopnostem a aktuálnímu zdravotnímu stavu.

I v tomto měsíci jsme zachovávali pravidelný týdenní program. V úterý jsme se věnovali společnému pečení moučníků, při kterém nechyběla ani smyslová terapie.

Středy patřily společnému cvičení a zpívání za doprovodu hudebních nástrojů. Zpívali jsme především známé lidové písničky, které mají naše klientky rády. V pátek navštěvujeme bohoslužbu nebo pozveme pana faráře k nám na oddělení.

Dne 22.října jsme společně oslavily krásné 80. narozeniny jedné z našich klientek. Nechyběla příjemná atmosféra, přání a společné strávené chvíle.

Věnovali jsme se také podzimnímu tvoření. Z nasbíraného barevného listí jsme vyráběli koláž, při které si klientky procvičili jemnou motoriku, tvořivost a zároveň si užili příjemné společné chvíle.

Krásné podzimní dny jsme využívali k procházkám po naší zahradě, kde jsme si užívali čerstvého vzduchu a podzimní přírody.

Cílem naších aktivit není pouze procvičování jednotlivých schopností, ale především podpora dobré nálady, pocitu užitečnosti, bezpečí a smysluplného trávení volného času.

Pohodové podzimní dny přeje Jana Kranichová, PVA., Odd DZR